

kui ta jo ommaest Melestgi kül manna olli ja ellatand. Keik temma Elo-Päri, mis ta olli ellanud, ollid ühte kõrko sadda, seitsekümmend ja viis Aastad (§. 79.). Temma Pojad Isaak ja Ismael matsid tedda mahha senna Makpela Ropasse, mis Abraam selle Hetti-Mehhe Ewroni Rääst olli otnud (§. 135.), ja kuhho Saragi olli maetud.

§. 149. Nenda se wagga Abraam heitis ka Hinge. Ta olli omma Elo-Päiwil isse Jummalat auustand, ja käskis ja kinnitas sedda ka omma Lastele ja Leige omma Hulga Verrele (§. 90.); ta olli ka püündinud keikis Paikus, kus ta jal ellamas olli, teisi Innimessigi, kes töödraid Jummalaid tenisid, se õige ja tössise Jummaia pole juhhatada, et nemmadi Jehowat sedda Taewa ja Ma-Jummalat (§. 138.) üksi pliddid auusta, ma,

ma, nenda et temmast ööldakse, et ta en-namiste iggas Kohtas, kus temma As-set olli, Zehowale Altarid ehitand, ja Zehowa selle iggarvesse Jumimala Niimme kultutanud (§. 130.).

§. 150. Mis suurt Römo ja Õnnistust Jummal temmale se peale on annud, woime fest moista, et essiti Jummal isse pärast sedda temma Poja Isaaki ette tedda kitis, ja ütles: Abraam on mo Sanna kuu!nud, ja on keik pidanud, mis ma tedda ollin käsknud pidada, keik minno Råssud, ja mo Seadmissed ja mo Råsio. Oppetuesed. Ja teiseks ööldakse pühhas Kirjas nendest, kes õnsaete surrevad, et nende Hinged pühast Inglidejt wiakje Abraami Sülessé: nenda nimmetakse temma Aluks se Taewa. Römo ja Õnnistusse. Paik. Oh, et siis iggaüks, kes sedda loeb ja járcel armab, nenda ka püaiks ellada, ja